

**Jókedvűek, vidámak,
nagyon jól haladnak**

Atlantix – a magyar „evezőspáros” már az Atlanti közepén jár

A Tűzhangya már jóval túl van vállalt útjának féltávján, azaz most vannak igazán az Atlanti-óceán közepén. „Február 6-án hajnalban 6 óra 27 perckor 2436 km-en vagyunk túl a Kanári-szigetek és Antigua közötti szakaszon!” Az óceánon ünnepelték Gábor 26. születésnapját! Az óceánon Afrika partjai felől érkezett homokviharba kerültek, mely teljesen beborította a hajót homokkal. Nehezen szokták meg az éjszakai többszöri felkelést, ám nappal nagyon jól érzik magukat. Használják a víztisztító berendezést, mert a magukkal vitt vízzel spórolnak inkább. Kicsit poshadt ízű, de azért iható a tisztítás után. Időnként pár órára egy-egy hal útitársként melljük szegődik, sőt felbukkant a közelükben egy bálna is. Elhatározták, hogy minden megtett 500 km-nél gyümölcslével ünnepelnek, minden megtett 1000 km-nél pedig gyümölcskonzervet és bonbont esznek. Ismét volt egy kisebb vihar, de ennek ellenére jókedvűek, vidámak, és nagyon jól haladnak. Február 17-én kb. 850 mérföld volt a hátralévő táv, így remélhetőleg március elején megérkeznek Antiguára.

Friss ötös keleti-északkeleti széllel minden vitorlával, nagyvitorla természetesen bum nélkül, vágatok Barbadosra. A dorádók és a cápák követnek, nem tudom még meddig

Méder Áron – megérkezett Barbadosra

Áron 2007. február 8-án megérkezett Barbadosra. Részlet a hajónaplójából:

2007. 02. 08. (138. nap)

Hajnali 4:30-kor (GMT), mikor felkeltem, megláttam Barbados fényeit. Már csak 19 tmf Barbados legdélibb pontja. Onnan Bridgetown kicsit északabbra és kb.7 mérföldre van. Úgy számoltam, hogy napkelte után 4-5 órával érkezem, remélhetőleg tudom tartani a tervet. Friss ötös keleti-északkeleti széllel vágatok Barbados felé. Minden vitorlám fent van, nagyvitorlát bum viszont nélkül használom, mert letört róla egy veret. Dorádók és a cápák követnek, nem tudom még meddig... Reggeli, majd zuhany az orrban, és készülök az utolsó manőverre. Néha kicsit erősödik a szél (és esőt hoz), néha gyengül, itt a partközelségben pedig már nem olyan kellemesen állandó. A közelben néhány hajó vitorlázik, persze gyorsabban, mint én, de talán ez már nem is fontos.

A kikötő előtt leveszem a vitorlát, és motort indítok. Sajnos, alig húz a motor, lassan haladok, alig 1-2 csomóval. Nagynehezen megtalálom a marinát. Itt várnak a kedves magyarok, akik ismeretlenül is sokat segítettek. A rövid üdvözlés után bemegyek a vámhivatalba és intézem a hivatalos ügyeket, ami itt igen lassan megy.

Este az ismerőseimmel bemegyünk Barbadoson megnézni az éjszakai életet, ami nem túl izgalmas. Érdekes, hogy főleg az idősebb korosztály nyaral itt és bulizik; szó mi szó, nagyon tudnak bulizni...

Néhány óra alvás már elég is lenne, hiszen valahogy ismét át kell állnom a városi létre. Már helyi idő szerint 4-kor fent vagyok: ilyenkor szoktam Carinát vezetni és nézni a csillagokat. De itt már nem kell!

Az átkelés 39 napig tartott. Azért volt ilyen hosszú, mert kb. 3-4 csomó az átlagsebességem, a hajó ugyanis túl volt terhelve (300 l víz, 300 kg étel és még sok-sok felszerelés), a hajófenéken gyorsan kinőtt a „szakáll”, gyakran csak egy génuával vitorláztam, nincs szélkormányom és az autopilotom az első perctől nem volt jó (napi 12-13 órát kormányoztam, a Carina egyébként saját magát vezette, ezért napi max. 50-60 tmf-et tudtam megtenni), továbbá az utolsó 800 tmf-en nem tudtam használni a bumot, mivel letört róla egy veret, az utolsó 600 tmf-en a kormányom zörgött, tehát óvatosan kellett kormányoznom.

